

ANTİ-PARİETAL HÜCRE ANTİKORU

Kısaltmalar: APCA, PA.

Kullanım amacı: Kronik atrofik gastrit olasılığının değerlendirilmesine veya vitamin B₁₂ eksikliğinin sebebinin araştırılmasına yönelik incelemeler sırasında kullanılır.

Genel bilgiler:

- Parietal hücre antikorları, otoimmün **kronik atrofik gastritin** patogenezinde rol oynayan otoantikorlardır. Bu antikorların, midenin parietal hücrelerini tahrip etmesi sonucunda, hipoklorhidri ve intrinsek faktör üretimi azalması, dolayısıyla da bazı sindirim sorunları ve pernisiyöz anemi ortaya çıkar. Parietal hücre antikorlu bulunan kişilerde, Graves hastalığı, Hashimoto tiroiditi, Addison hastalığı, hipoparatiroidizm, vitiligo, alopecia areata ve otoimmün nörolojik hastalıklar gibi diğer otoimmün hastalıklara rastlanma olasılığının da yüksek olduğu bildirilmektedir.
- Pernisiyöz anemi:** Megaloblastik anemi çeşitlerinden biridir. B₁₂ vitaminin bağırsaklardan emilmeden önce kompleks oluşturması gereken, intrinsek faktör isimli proteinin eksikliğinden kaynaklanan anemi türüdür. En sık olarak, intrinsek faktör üretimini yapan midenin parietal hücrelerine yönelik antikorların sebep olduğu otoimmün tahribat sonucunda meydana gelir. Ayrıca intrinsek faktörü bloke eden antikorların varlığı da pernisiyöz anemiye sebep olabilir.

Test sonucunun yorumu:

- Atrofik gastritli hastaların %60 kadarında, pernisiyöz anemisi olan hastaların %90'ında parietal hücre antikorlarının bulunduğu bildirilmektedir. Bu antikorlar, parietal hücre tahribatına neden olma sürecine katılmakla birlikte, B₁₂ malabsorbsiyonu ile her zaman tam bir korelasyon göstermez. Pernisiyöz anemili hastalarda muhtemelen zaman içinde parietal hücrelerin kaybına bağlı olarak parietal hücre antikorlu titresinde azalma meydana geldiği halde, intrinsek faktör antikorlarının titresinde azalma görülmez.
- Parietal hücre antikorlu varlığı, pernisiyöz anemi veya ilişkili bir otoimmün hastalığın bulunma olasılığını desteklemekle birlikte tek başına kesin teşhis için yeterli değildir. Sağlıklı popülasyonda yaşla birlikte parietal hücre antikoruna rastlanma sıklığının arttığı bildirilmektedir. Yaşı 30-39 arasında bulunan sağlıklı popülasyonda parietal antikorlara rastlanma

sıklığı %2,5 civarında olduğu halde, 80 yaş ve sonrasında bu oran %9,6'ya yükselmektedir.

- Parietal hücre antikoru bulunmaması da tek başına pernisiyöz anemi olasılığını ekarte ettirmez. Çünkü doğrudan intrensek faktörle etkileşen otoantikorlar da hastalığın patogenezinde rol oynayabilir. Benzer şekilde, antikor titresinin hastalığın şiddeti ile korelasyon göstermediği de bildirilmektedir.

Numune: Serum (kırmızı veya sarı kapaklı tüp). Minimum 400 µL.

Çalışma yöntemi: IFA

Referans değer: Negatif.